

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/285/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820203239
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7820203239.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloletého R. W. nar. XX.X.XXXX a maloletú A. W. nar. XX.X.XXXX obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves detí rodičov: otca Y.. R. W. nar. X.X.XXXX bývajúceho v L. W. U. na ulici A. č. XXXX/XX zastúpeného Mgr. Petrom Troščákom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Prešove na Hlavnej č. 50 a matky A. W. nar. XX.X.XXXX prihlásenej k trvalému pobytu v L. W. U. na ulici A. č. XXXX/XX toho času bývajúcej v L. W. U. na C. č. XX/XX zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdko, s.r.o. sídliacej v Spišskej Novej Vsi na M. Gorkého č. 8 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca aj matky proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/63/2020-61 zo dňa 27.8.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku I o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloleté deti W. do dočasnej starostlivosti otca.

M e n í uznesenie vo výroku II tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletého R. sumou 120 Eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou 120 Eur mesačne z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, výrokom II. uložil matke povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletého R. sumou 120 Eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou 120 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred otcovi počnúc dňom nariadenia neodkladného opatrenia.

2. Proti výroku II. o povinnosti dočasne prispievať na výživu maloletých detí podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že spoločnú domácnosť opustila z dôvodu, aby sa vyhla ďalšiemu ponížovaniu, verbálnym a neverbálnym útokom zo strany otca a aby toho svedkom neboli ich maloleté deti. Zabezpečila si nájomný byt v blízkosti bydliska detí, pričom chce realizovať styk s deťmi v čo najširšom rozsahu. Preto žiada aj striedavú starostlivosť o deti v konaní o rozvod manželstva. Poukázala na to, že výživné vo výške 120 Eur mesačne nezohľadňuje skutočnosť, že ona prispieva deťom aj priamo pri ich návštevách u nej. Pri jej príjme a výdavkoch jej neostáva nič iné, než byť závislá od svojich príbuzných, či už od svojej matky, alebo brata. Uviedla, že jej mesačné výdavky predstavuje platba nájomného 400 Eur, splátka spotrebných úverov vo výške 70 Eur (50 Eur splátka úveru za rekonštrukciu zubov, 20 Eur spotrebný úver pre posteľ syna, ktorá zostala v spoločnej domácnosti), náklady na mobil 8 Eur, strava, ošatenie a ďalšie jej výdavky, ako aj na deti 200 Eur. Spolu vypočítala mesačné výdavky pri určenej výške výživného v sume 120 Eur na sumu 940 Eur. Pri jej príjmoch 820

Eur až 838 Eur, ju súd svojim neodkladným opatrením stavia do pozície dlžníka, kedy si musí peniaze na svoje výdavky požičiavať. Ďalej uviedla, že musela zložiť na základe nájomnej zmluvy jednorazový depozit vo výške 800 Eur, v rámci základného vybavenia bytu minula 150 Eur, pretože zo svojej pôvodnej domácnosti jej nebolo dovolené nič zobrať. Musela kúpiť nábytok do detskej izby za 30 Eur, nové postele v sume 314,20 Eur do bytu pre prípad možnosti prespávania detí u matky. Poukázala aj na to, že k narodeninám prispela deťom 2 x 20 Eur v hotovosti, maloletej A. kúpila náušnice v hodnote 24,80 Eur, zaplatila za dobierku za objednané veci deťmi 75 Eur a ostatné darčeky v hodnote 15 Eur. Podľa potreby nabíja deťom kredit na mobil v sume 2 x 8 Eur a pri každej návšteve im zabezpečuje potraviny, ktoré v prípade, ak ich neskonzumuujú, im zabalí domov. Len za mesiac máj spolu s výživným, ktoré zaplatila otcovi maloletých detí a vreckovým 10 Eur každému dieťaťu, minula pre potreby svojich detí 735 Eur. Zdôraznila, že chce svojim deťom poskytovať bežnú starostlivosť v čo najširšej miere a má záujem im poskytovať starostlivosť na dennej báze. Ak by však akceptovala neodkladným opatrením určené výživné, tak sa dostáva do pozície, že pri osobných stretnutiach deťom nedokáže poskytnúť žiadne plnenie. Navrhla a považuje za primerané výživné v sume 80 Eur mesačne na každé dieťa, čo by predstavovalo sumu, ktorá jej síce neumožní žiadne euro pri svojom príjme ušetriť, avšak pri príjme 820 Eur až 838 Eur v čistom, by sa ďalej nezadlžovala. Suma 80 Eur na každé maloleté dieťa by zodpovedala jej možnostiam a vzhľadom k tomu, že chce poskytovať aj osobnú starostlivosť svojim maloletým deťom, táto suma zohľadňuje aj ich potreby. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý výrok neodkladného opatrenia zmeniť tak, že matka je povinná dočasne prispievať na výživu maloletého R. sumou 80 Eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou 80 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk otca počnúc dňom nariadenia tohto uznesenia.

3. Proti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zverenia maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, podal otec v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok súdu prvej inštancie tak, že maloletý R. a maloletá A. sa zverujú do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený a povinný ich zastupovať a spravovať ich majetok. Poukázal na to, že napadnutý výrok o zamietnutí jeho návrhu je nesprávny, nelogický a odporuje štandardnej rozhodovacej praxi všeobecných súdov SR, pričom nesprávnosť a nelogickosť tohto výroku priamo vyplýva z bodu 12 odôvodnenia, kde sa súd prvej inštancie zameril len na abstraktný pojem bezprostredného ohrozenia maloletých detí. Do pozornosti dal, že ohrozenie maloletých detí nie je jediným možným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože existujú aj iné dôvody a na tieto otec poukázal odkazom na vybrané rozhodnutie odvolacieho súdu, z ktorého vyplýva, že štandardnou rozhodovacou praxou všeobecných súdov SR je nariadenie neodkladného opatrenia a zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov v prípade, ak sú medzi rodičmi nezhody a dôjde k rozdeleniu spoločnej domácnosti, teda maloleté deti ostanú vo faktickej starostlivosti jedného rodiča, čo je najbežnejší prípad vyskytujúci sa v súdnej praxi, pričom menej častými sú prípady, že maloleté deti sú ohrozené na živote alebo zdraví. Poukázal aj na ust. § 361 CMP, podľa ktorého súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Súd prvej inštancie sa tým však vôbec nezaoberal. Poukázal na to, že maloleté deti majú vek 16 rokov. Pred kolíznym opatrovníkom vyslovili svoj názor, ktorý je uvedený aj v jeho správe zo dňa 17.1.2020, že obe maloleté deti preferujú osobu otca a chcú bývať s ním, lebo tento sa o nich lepšie stará, viac sa im venuje a chodí s nimi na výlety. V prílohe k odvolaniu predložil listy vlastnoručne napísané a podpísané maloletými deťmi zo dňa 20.5.2020, v ktorých uvádzajú, že chcú bývať s otcom, nič im nechýba, s matkou sa stretávajú podľa telefonickej dohody a otec im v tom nebráni, pričom na znalecký posudok (teda na psychologické vyšetrenie k znalkyni) nepôjdu. Zdôraznil, že maloleté deti od odchodu matky majú zo strany otca plne zabezpečenú starostlivosť a výchovu, majú nakúpené potraviny, navarené minimálne dve teplé jedlá na deň podľa ich požiadavky, nakúpené oblečenie a obuv, sú zdravé, spokojné, majú z jeho strany zabezpečenú starostlivosť vo všetkých oblastiach. Bola to matka, ktorá maloleté deti opustila, nežije v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi, nezabezpečuje im každodennú starostlivosť. Maloleté deti na základe vlastnej vôle zostali bývať v spoločnej domácnosti s otcom a on im zabezpečuje každodennú starostlivosť. Len takáto stabilita je na prospech maloletých detí, pričom túto narúšajú a ohrozujú ataky matky, ktorá s poukazom na zamietnutie návrhu otca v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti otca sa snaží aktuálnu situáciu využiť a obrátiť faktickú situáciu tým, že vykonáva pokusy o manipuláciu maloletých detí, resp. ich deptá svojim agresívnym a nevhodným správaním.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní posúdil všetky podstatné súvislosti, možnosti a schopnosti rodičov a dospel k rozhodnutiu,

ktoré je v záujme a na prospech maloletých detí. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené ako vecne správne.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že nie je potrebné rozhodovať o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca neodkladným opatrením, nakoľko v predmetnej právnej veci je nariadené znalecké dokazovanie. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní posúdil všetky podstatné súvislosti, možnosti a schopnosti rodičov a dospel k rozhodnutiu, ktoré je v záujme a v prospech maloletých detí. Navrhol, aby bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené ako vecne správne.

6. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že spoločnú domácnosť opustila z dôvodu, aby deti neboli svedkami konfliktov a hrubých výrazov, ktoré konflikty medzi rodičmi sprevádzajú. Nikdy sa detí nevzdala a chce byť s nimi v dennom kontakte. Podané odvolanie otca potvrdzuje fakt komplexného a radikálneho útoku otca voči matke, pričom ten sa neštilí použiť akékoľvek prostriedky pre dosiahnutie svojho cieľa, ktorým je úplná eliminácia matky od starostlivosti o deti. Poukázala na to, že otcom uvádzané rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoP/1/2016 rieši úplne odlišnú situáciu. Navrhla, aby odvolací súd výrok súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti otca potvrdil.

7. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky poprel jej tvrdenia o finančnom prispievaní na maloleté deti. Uviedol, že matka nad rámec výživného určeného neodkladným opatrením na maloleté deti prakticky žiadnym spôsobom neprispieva, pretože je s nimi iba v občasnom kontakte. Matkou uvádzané drobné finančné dary k narodeninám, či náušnice pre maloletú A., sa podľa súdnej praxe nepovažujú za plnenie vyživovacej povinnosti. Kredit na mobil pre maloletú A. matka nikdy nedobýjala, robila tak občasne iba vo vzťahu k maloleťmu R., pričom posledné mesiace sa tak nestalo vôbec. Poprel, že by maloleté deti od matky nosili potraviny, pretože matka im žiadne nedáva. Sumu výživného 120 Eur mesačne na každé dieťa považuje za štandardnú. K aktuálnemu stavu uviedol, že maloleté deti obmedzujú návštevy u matky, navštevujú ju len minimálne, a to z dôvodu jej agresívneho a nevhodného správania, ktoré spôsobuje maloletým deťom vynervovanie, pretože počas návštev sústavne útoční na jeho osobu, prenáša svoje negatívne postoje a emócie voči nemu na deti, atakuje ich prednáškami o jej subjektívnych predstavách o ich budúcnosti v tom zmysle, že kričí na nich, ak trvajú na tom, že chcú byť pri otcovi a keď matka vidí, že maloleté deti nereagujú v neprospech otca a nepodliehajú manipuláciám, okrikuje ich aj tým, že nech idú na brigádu a nech si zarobia vlastné peniaze, že ona ich živiť nebude. Poukázal aj na pracovný pomer matky, ktorá dosahuje príjem cca 1.000 Eur mesačne (aj so všetkými odmenami), pričom pandémie ochorenia Covid-19 na jej príjem nemala a nemá žiaden vplyv. Oproti tomu on do decembra 2019 dosahoval príjem cca 920 Eur mesačne, avšak v dôsledku pandémie Covid-19 je jeho zamestnávateľ v ťažkej situácii, na základe čoho pristúpil k tomu, že zamestnanci majú znížený príjem o 35% a teda v súčasnej dobe dosahuje nižší príjem v porovnaní s matkou. Navrhol výrok súdu prvej inštancie o povinnosti matky dočasne prispievať na výživu maloletých detí sumou 120 Eur mesačne na každé dieťa potvrdiť.

8. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

11. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario. Najskôr preskúmal napadnutý výrok I. o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca. Dospel k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie, že v tomto prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu, keďže práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, predovšetkým maloletých detí, neboli bezprostredne ohrozené. Zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchlá a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a v listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP, CMP), nemôže byť aktivita navrhovateľa nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konanie aktivitou, súdu. V tomto smere treba podotknúť, že zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal vykonávať dokazovanie, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechané na úvahe súdu, pričom v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

16. Je potrebné zdôrazniť, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je nutné použiť takú interpretáciu účelu neodkladného opatrenia v súlade s čl. 32 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, výsledkom ktorého nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv ako určitého štandardu, teda neodkladné opatrenie musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, pričom posúdenie najlepšieho záujmu maloletých detí je otázkou právnu, nie skutkovou a pre jeho posúdenie je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade otec dostatočným spôsobom neosvedčil naliehavosť potreby vo vzťahu k dočasnému zvereniu detí do jeho osobnej starostlivosti. Neodkladným opatrením je potrebné upravovať len tie pomery, kde existuje ich reálne ohrozenie. Hlavným dôvodom otca na nariadenie neodkladného opatrenia bolo, že matka opustila spoločnú domácnosť, majú medzi sebou nezhody, deti sú v jeho faktickej starostlivosti, preferujú jeho, ako rodiča, s ktorým chcú bývať a je to aj vo verejnom záujme.

18. Odvolací súd poznamenáva, že maloleté deti sa nachádzajú vo faktickej starostlivosti otca, ktorej aktuálny výkon osobnej starostlivosti o maloleté deti matka nenamieta, otec matke nebráni v styku s maloletými deťmi. Obaja rodičia majú k deťom silnú citovú väzbu. Z toho vyplýva, že starostlivosť o deti je riadne zabezpečená a preto nie je potrebné neodkladným opatrením rozhodovať o ich dočasnom zverení do osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Je potrebné si uvedomiť, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme detí, aby im nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi.

Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd). Ani kolízny opatrovník, ktorý zastupuje záujmy maloletých detí, nepovažoval za nevyhnutné neodkladným opatrením dočasne zveriť maloleté deti jednému z rodičov.

19. K odvolacej námietke otca, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nerešpektoval zaužívanú a štandardnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR, podľa ktorej mal súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadiť a zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, v prípade, ak sú medzi rodičmi nezhody a dôjde k rozdeleniu spoločnej domácnosti, teda maloleté deti ostanú vo faktickej osobnej starostlivosti jedného z rodiča, čo je najbežnejší prípad vyskytujúci sa v súdnej praxi, pričom menej častými sú prípady, že maloleté deti sú ohrozené na živote alebo zdraví, a zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoP/1/2016, odvolací súd poznamenáva, že každá právna veta súdneho rozhodnutia vyplýva z určitého konkrétneho skutkového stavu. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoP/1/2016 zo dňa 8.12.2016 je zrejmé, že nalievavosť nariadenia neodkladného opatrenia vyplynula z nevhodného spôsobu domáhania sa styku otca s maloletými deťmi potom, ako otec maloletých detí bol od nich dlhšiu dobu izolovaný (bol vo výkone trestu odňatia slobody), čo vyústilo do vzniku stresujúcej reakcie u maloletých detí v podobe nespavosti, plaču, obáv a pomočovania sa. Uvedenú situáciu preto bolo nevyhnutné stabilizovať nariadením neodkladného opatrenia v prospech maloletých detí. Z týchto dôvodov Krajský súd v Prešove, vzhľadom na nezhody medzi rodičmi a vzhľadom na rozdelenie spoločnej domácnosti, vyslovil právny názor, že je v záujme maloletých detí, aby do konečnej úpravy rodičovských práv a povinností vo veci samej boli dočasne upravené vzťahy rodičov k maloletým deťom, pretože je potrebné určiť, kto v rozdelenej rodine má vykonávať dohľad nad maloletými deťmi a starať sa o uspokojovanie ich základných životných potrieb, pričom takýto postup si vyžaduje aj verejný záujem.

20. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 25CoP/1/2016 rozhodoval na základe úplne iného skutkového stavu, ako je to v tomto prípade. Aj keď rodičia spolu nežijú a komunikácia medzi nimi nie je na ideálnej úrovni, odvolací súd dodáva, že je potrebné dôsledne rozlíšiť, kedy je na mieste okamžitý zásah súdu odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia a kedy je potrebné vyčkat' na rozhodnutie vo veci samej po vykonaní potrebného dokazovania, naviac, keď je už nariadené aj znalecké dokazovanie. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti ako vecne správne potvrdil.

21. Odvolací súd následne preskúmal odvolaním napadnutý výrok II. uznesenia, ktorým bola matke uložená povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletého R. sumou 120 Eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou 120 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk otca počnúc dňom nariadenia tohto uznesenia. Aj v tomto prípade je potrebné postupovať podľa všeobecných zásad pre nariadenie neodkladného opatrenia uvedených v bodoch 15 a 16 tohto odôvodnenia.

22. Neodkladné opatrenie má slúžiť na dočasné zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania, v tomto prípade na zabezpečenie výživy maloletých detí v nevyhnutnej miere, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Základným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nalievavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. V návrhu sa preto vždy musí uviesť právny dôvod ohrozeného nároku, prípadne aj jeho výška. Zároveň sa musia ponúknuť dôkazné prostriedky na osvedčenie ohrozeného nároku. Z povahy neodkladného opatrenia sa vyvodzuje, že nárok nemusí byť súdu dokázaný ako dôvodný, ale stačí, keď bol na súde aspoň osvedčený. Otec v návrhu nepredložil žiaden dôkaz a ani konanie osvedčujúce ohrozenie nároku. Samotná skutočnosť, že matka odišla zo spoločnej domácnosti a maloleté deti zostali bývať s otcom, ktorý sa o nich riadne stará, ešte neosvedčuje nalievavú potrebu neodkladným opatrením nariadiť matke platiť výživné v nevyhnutnej miere. Pre absenciu akýchkoľvek relevantných tvrdení týkajúcich sa rozsahu potrieb detí, ako aj pomerom rodičov, nie je možné ani ustáliť aké konkrétne výživné zodpovedá rozsahu nevyhnutnosti podľa § 366 CMP, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu výživovacej povinnosti rodičov k deťom vychádzajúceho z § 62 a nasl. Zákona o rodine. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Otec k danému času žiadnym spôsobom nepreukázal, aké sú jeho zárobkové a majetkové pomery, aké sú jeho bežné mesačné výdavky, či je alebo nie je schopný zabezpečiť výživu pre maloleté deti aspoň v nevyhnutnom rozsahu. Aj keď vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že v dôsledku pandémie ochorenia

Covid-19 mu zamestnávateľ znížil plat o 35%, ani túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Keďže neponúkol žiadne dôkazné prostriedky na osvedčenie ohrozeného nároku, nespĺnil jednu zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnutý výrok II rozhodnutia tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zaviazal matku prispievať na výživu maloletého R. sumou 120 Eur mesačne a na výživu maloletej A. sumou 120 Eur mesačne zamietol ako nedôvodný.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj keď súd v tejto veci neuložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletých detí v nevyhnutnej miere, matke nič nebráni dobrovoľne si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť prispievať deťom na ich výživu podľa svojich schopností a možností.

24. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).